

næsten 140,000 Kr., og det kunde være, at man ad denne Vej kunde bøde paa de synkende Indtægter, som Tipperne og Klægbanken synes at ville give. Det er klart nok, at Gennemskæringen af Holmslands Klit har haft en særdeles heldig Indflydelse paa Fiskeriet i Fjorden, idet der nu kan drives Fiskeri paa Havtorsk og Sild — Sildestimerne gaa derind —, Pighvar og Rødspætter, og navnlig er Aalefangsten i det sidste Aar gaaet stærkt op, nemlig fra 30,000 Kr. til 120,000 Kr. Der er altsaa Fordele ved Gennemskæringen, men der kan maaske ogsaa komme store Summer paa Tabskontoen. Det skal jeg dog ikke her komme nærmere ind paa. Men Spørgsmaalet om Indplantning af Østers paa Bankerne der synes jeg fortjente at blive rejst, og vi faa nu høre, hvad den højtærede Minister har at sige dertil. Han kan selvfølgelig, idet han kan raadføre sig med sine Embedsmænd, bedre end vi andre have en klar Mening om dette Spørgsmaal.

Saa kommer der en gammel bekendt af Folketinget frem igen i Aar, og det er Bomintraderne i Charlottenlund og Dyrehaven. Jeg ved nok, at det er frugtesløst at rejse dette Spørgsmaal, men jeg synes, at de Indtægter, der her staa opførte paa Finanslovforslaget, ere af en saadan Art, at man skammer sig ved, at de skulle gaa ind i Statskassen. Bomintraderne kunne bringe Statskassen en Indtægt af 2,300 Kr., men for at Statskassen kan faa disse stakels 2,300 Kr., skulle omtrent 150,000 Vogne standses hvert Aar. Saa mange Mennesker skulle altsaa forulempes og besværes og ærgres ved, at Ministeriet lader de vejfarende afkræve denne Afgift. Der er ingen som helst Mening i at opretholde dette Forhold, og jeg synes, at det snarest muligt burde forsvinde. Men det er vanskeligt at komme bort fra saadant noget, og der kan maaske gaa mange Aar, inden det sker. Men jeg vil haabe, at der altid her i Folketinget maa være Folk, der ville gøre sig til Talsmand for, at Statskassen ikke kan være bekendt at opkræve Indtægter af denne Art. At genere de vejfarende saaledes, som vi gøre det her, idet 150,000 Vogne hvert Aar skulle standses, for at Staten kan faa denne latterlige Indtægt, er der ingen Mening i.

Jeg kommer saa til et Ændringsfor-

slag, der er stillet af Socialdemokraterne og tiltraadt af det radikale Venstre. Det vedrører Præmiering af Husmandsbrug og Rejseunderstøttelser. Denne Bevilling har i en Aarrække været 90,000 Kr., men er af Ministeren foreslaaet nedsat med 15,000 Kr. Vi foreslaa, at disse 15,000 Kr. atter indsættes, saa at Bevillingen naar sin gamle Størrelse. Jeg tror, at denne Bevilling har gjort uhyre megen Gavn i den Tid, den har staaet. Vi have indsat en Anmærkning under Ændringsforslaget, som gaar ud paa, at hele Bevillingen skal overlades til Husmandsforeningernes Administration, og at der skal tilføjes noget nyt, som ikke har været gældende før, nemlig at Husmandsforeningerne skulle have Lov til at raade over, hvilken Del af Beløbet de ville anvende til Præmier, og hvilken Del de ville anvende til Rejseunderstøttelser. Det kan godt være, at Præmiesystemet er ved at blive forældet, men derimod tror jeg, at den Sum, der gives ud til kortere eller længere Husmandsrejser, er Penge, som ere overordentlig gavnlige for mange Husmænd og Husmandskoner, idet det er en Begivenhed for dem at komme ud paa en saadan Fællesrejse og bese mønsterværdige Husmandsbrug. Det er for disse Mennesker et lysende Minde i deres Liv, og det er sikkert, at mange af dem, der have været ude paa saadanne Rejser, der have modtaget Indtryk og Belæring, som vil være til Gavn for dem i hele deres Liv. Derfor tror jeg, det vil være heldigt at indsætte den Bestemmelse.

Socialdemokraterne have ogsaa stillet Forslag om, at Medhjælp ved Ordningen af Husmandsrejser forhøjes med 2,500 Kr., og vi have haft den Tilfredsstillelse, at hele Udvalget har tiltraadt dette Forslag. Jeg skal saa gøre enkelte Bemærkninger om Landhusholdningssselskabet. Socialdemokratiet har i flere Aar stillet Forslag om Nedsættelse af Bevillingen til dette Selskab, men vort Forslag er hvert Aar stemt ned. Nu glæder det os at se, at den højtærede Minister i Aar har optaget Forslaget efter Tilskyndelse af Finanslovkommissionen, og at hele Udvalget er gaaet med hertil, saa at denne Bevilling til Selskabets Fremme i Almindelighed nu er nedsat til 5,000 Kr. Men jeg vilde ønske, at der kunde ske det samme